

ansat 20 a 30 Lærere, saa at Gjennemsnitsforbruget af Seminarister til Skolerne rimeligviis vil blive mellem 140 og 150. Naar dette Tal sammenholdes med de Dphsninger, som ere meddeelte det ærede Udvalg om Antallet af dem, der have taget seminaristisk Examen, vil det deraf sees, at Gjennemsnitsantallet af Seminarister, der have taget Examen i ethvert af de 5 Aar fra 1861 til 1865, har været 155, medens Gjennemsnitsforbruget har været 140 til 150. Det er en Selsølg, at der her kun er Tale om de Seminarister, der faae Ansættelse ved Skolerne. Jeg har troet allerede paa dette Stadium at burde meddele det høie Thing de Dphsninger herom, som det har været Ministeriet muligt at staffe tilveie. — Jeg tillader mig altsaa at rette den indstændige Anmodning til det høie Thing, ikke at vedtage Endringsforslaget om Besættelsen af det mineralogiske Professorat ved Universitetet.

Tugen: Jeg skal tillade mig her at fremdrage en enkelt Post, som findes under det Affnit af Lovforlaget, der nu er under Forhandling, nemlig: under Universitetet, Udgifts-post 13, og som angaaer en Hovedreparation af Rundetaarn, hvortil der er bevilget en Sum af 15,661 Rd. 60 ø. Denne Sum blev bevilget ved Afstemningen under Sagens anden Behandling, ifølge et Forslag, der var stillet af den høitærede Minister for Kirke- og Underviisningsvæsenet, og jeg skulde ganske vist dengang have tilladt mig at omtale, hvad jeg nu vil sige, hvis jeg ikke havde været nødsaget til at være fraværende netop fra det Møde, da dette Punkt var under Forhandling; dette maa være min Undskyldning for, at jeg fremdrager det nu. Denne Sum til Rundetaarns Hovedreparation staaer i Forbindelse med den sandsynlige Overdragelse af det fra Universitetet til Trinitatis Kirke, som ikke vil modtage det, hvis det ikke forinden bliver underkastet en særdeles paatrængende Reparation. Den høitærede Minister siger nu i en Skrivelse til Ud-

valget, at Universitetet kun sætter Priis paa at beholde dette Taarn, forsaavidt det benyttes til derfra at give Tids signaler, men det omtales ikke videre i Skrivelsen, hvorledes det vil gaae med disse Tids signaler, hvis Rundetaarn gaaer bort fra Universitetet til Trinitatis Kirke, og jeg skal derfor tillade mig at fremdrage dette Punkt, da jeg anseer det for at være af ikke ringe Betydning, at dette Tids signal bliver vedligeholdt. Tids signalet i Kjøbenhavn er det eneste, der eksisterer i Kongeriget Danmark, og medens der i andre Lande bestandig oprettes flere og flere Stationer, hvorfra der gives Tids signaler, skulle vi muligviis her lade det sidste forsvinde. Jeg troer ganske vist ikke, at det har nogen overordentlig stor Betydning for Byen og dens Omegn, da man der altid til daglig Brug vil være istand til at rette sine Uhre efter Taarn- og andre offentligt udstillede Uhre, men det har derimod en ganske overordentlig Betydning for de Søfarende. Det vil være de ærede Medlemmer bekendt, at et Sø- uhr er et aldeles nødvendigt Instrument for derved at kunne bestemme Skibets Sted paa Søen, navnlig den geographiske Længde, og Søuhre blive derfor meer og meer indførte paa alle Skibe, især paa dem, der skulle gaae paa længere Reiser. Som en Nødvendighed for at opnaae en saa stor Grad af Nøiagtighed som muligt, gives der nu dagligt i de fleste engelske Havne og af svenske Stæder f. Ex. i Stockholm og Gøteborg saadanne Tids signaler til Veiledning for de Søfarende. Det vil maaskee synes sært, at jeg henvender mig til Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet med et Spørgsmaal vedkommende Søarten, men da han udtrykkelig har sagt i sin Skrivelse, at Rundetaarn „kun har Interesse for Universitetet for Signalgivningens Skyld“, kan det vel paa en Maade være naturligt. Det er Universitetet eller rettere sagt Universitetets Observatorium, som raader over, eller idetmindste betegner Tiden, idet alle andre Institutioner faae deres Tid tillaans derfra, ja endogsaa det kongelige Søfortarchiv laaner Tiden fra det,